

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY 93185

PATENTU TYMCZASOWEGO

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 04.06.74 (P. 171675)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.05.75

Opis patentowy opublikowano: 15.12.1977

MKP C04b 41/42
E04f 13/00
B44d 5/00

Int. Cl.². C04B 41/42
E04F 13/00
B44D 5/00

CZYTELNIA

Urząd Patentowy

Twórca wynalazku: Roman Hussarski

Uprawniony z patentu tymczasowego: Politechnika Krakowska, Kraków (Polska)

Sposób wykonywania kompozycji sgraffitowych w architekturze

Przedmiotem wynalazku jest sposób wykonywania kompozycji sgraffitowych w architekturze polegający na wielobarwnym i dekoracyjnym kształtowaniu ścian zewnętrznych i wewnętrznych budowli.

Znane dotychczas sposoby wykonania kompozycji sgraffitowych polegają na ręcznym narzucaniu jednej lub kilku zabarwionych warstw zaprawy wapiennej po czym na te warstwy nakłada się pobiałkę z mleka wapiennego. Po wykonaniu tych czynności żłobi się względnie wydrapuje fragmenty tynku w celu odstąpienia warstw głębszych o odpowiednio dobranej barwie. Wyżej położone, oraz większe powierzchnie wymagają ustawiania rusztowań, które podczas pracy zakrywają pole robocze.

Istota wynalazku polega na tym, że kompozycję wykonuje się przy pomocy strumienia cieczy pod ciśnieniem nakładając na gotową powierzchnię warstwę ochronną z wosku, krzemianu potasowego lub żywicy syntetycznej, przy czym końcówkę emitora wodnego prowadzi się przy pomocy zdalnie sterowanego urządzenia.

Sposób będący przedmiotem wynalazku pozwala na wykonywanie rozległych kompozycji w technice sgraffitowej bez uciekania się do pracy ręcznej i bez konieczności instalowania rusztowań. Dawne mechaniczne usuwanie warstw tynku przy pomocy stalowych narzędzi zastępuje się działaniem strumienia wody pod ciśnieniem 2,5–4 atm. Oddalenie końcówki emitora wodnego od powierzchni ściany ma istotny wpływ na szerokość żłobionej linii.

W celu zabezpieczenia spłukiwania barwnego tynku przez strumień wody pod ciśnieniem stosuje się do zaprawy dodatek oleju lnianego lub polioktanu winylu w ilości od 7–15%, przy czym różna ilość wspomnianych domieszek w poszczególnych warstwach zaprawy pozwala na ich lepsze rozgraniczenie.

Zamiast pobiałki w postaci mleka wapiennego, którego używa się w sgrafficie tradycyjnym można użyć bieli barytowej lub powłoki z tworzywa sztucznego. Po wykonaniu kompozycji powierzchnia nowego typu sgraffita jest utrwalona i zabezpieczona warstwą ochronną woskową, krzemianową lub powłoką na bazie tworzyw sztucznych takich jak żywica epoksydowa, polimalowa, poliakrylowa, lakier poliuretanowy itp. Wspomniana warstwa chroni sgraffit przed atakiem związków chemicznych zawartych w powietrzu i w opadach atmosferycznych, których działanie skraca czas eksploatacji sgraffita wykonanego tradycyjnym sposobem.

W celu umożliwienia wykonania sgraffitowej kompozycji na ścianie budynku bez potrzeby wznoszenia rusztowań — końcówkę emitora wodnego steruje się zdalnie przy pomocy urządzenia.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wykonywania dekoracji sgraffitowych w architekturze polegający na opracowaniu kompozycji wielobarwnych przy użyciu zapraw wapiennych z domieszką oleju lnianego lub polioctanu winylu, znany jest, że kompozycję wykonuje się przy pomocy strumienia cieczy pod ciśnieniem, nakładając na gotową powierzchnię warstwę ochronną z wosku, krzemianu potasowego, lub żywicy syntetycznej, przy czym końcówkę emitora wodnego prowadzi się przez zdalnie sterowane urządzenie.